

милиона пиастри. „Нищо по-печално отъ положението въ Румелия и анархичната безнаказаностъ, съ която се упражнява разбойничеството“, бележи меланхолично този чужденецъ въ рапорта си.

2. НАРОДЕНЪ ДУХЪ И ПРОСВѢТА. — Диримъ ли обяснение за бодрия народенъ духъ въ Сливенъ, проявенъ особено въ епохата на Възраждането, ние трѣбва да насочимъ вниманието си както къмъ социално-икономическата структура на града, така и къмъ историко-битовитѣ му традиции, така и къмъ благоприятното му за свободолюбиви копнения мѣстоположение. Ако стопанскиятъ подъемъ на града, съ връзките на толкова сливенци въ чужбина, гдето тѣ наблюдаватъ културенъ и политически напредѣкъ, е отъ необикновено важно значение за засилването на българската идея, коренитѣ на тази идея се криватъ несъмнено по-дълбоко, въ мѣстнитѣ граждански привилегии и родови спомени, както и въ откърмения презъ робството хайдушки идеалъ. Съседството на Сливенъ съ тия романтични планини и гори, гдето е тъй лесно укриването отъ всѣко преследване, ще подхранва смѣлостъ и воля за независимостъ у всички, които трудно понасятъ негодитѣ на политическото безправие и потисничество. Въ това отношение родното мѣсто на Селимински има много общо съ други балкански селища, играли нѣкаква роля въ нашето национално въздигане, каквото Котелъ, Елена, Тръвна, Габрово на северъ и Калоферъ, Карлово, Копривщица, Панагюрище на югъ отъ Стара-планина. Но ако повечето отъ тия будни промишлени центрове възникватъ въ по-късна епоха, когато несигурниятъ животъ е каралъ да се изселватъ и забѣгватъ въ по-непристъпни мѣста цѣли семейства, Сливенъ брои отъ памети-вѣка компактно българско население. Той е единичниятъ по-старъ български градъ въ южна България, гдето следъ турското нахлуване забѣгналитѣ жители се връщатъ отново, за да продължатъ мирнитѣ си занаятия подъ закрила на новата властъ. Така Сливенъ упазва въ голѣма степенъ своето сръдновековно население, съ всичко, което го отличава етнически и национално. Името Дели Балта, което носи най-старата българска махала на града (въ центъра, къмъ Селишкото устие), е име на старъ български родъ, взелъ участие въ заправянето на града следъ идването на турцитѣ. Въ